

Hade bråttom till världen

Raketuppskjutandet fick skjutas upp...

Här är länets första invånare av ärgång 1994.

Han föddes på Umeå BB när det nya året bara var 35 minuter gammalt.

Pojkens föräldrar heter Gunilla Johansson och Ulf Eriksson, storsyster heter Emelie. Familjen bor i Håknäs, Nordmalings kommun.

Landets första baby föddes i Uppsala nio minuter över midnatt, medan "tvåan" föddes i Stockholm ytterligare fem minuter senare.

Föräldrarna har ännu inte bestämt vad länets första 94:an ska betas. De hade nämligen inte räknat med att han skulle göra entré så snart, eftersom det enligt beräkningarna skulle ske först den 17 januari.

— Vi har inte ens diskuterat det än. Men han ska heta Eriksson i efternamn, säger mamma Gunilla Johansson.

Storsyster Emelie hade också bråttom ut då hon föddes den 6 maj 1992, tre veckor tidigare än beräknat. Mamma Gunilla Johansson trodde ändå att hon skulle gå hela tiden den här gången. Hon hade varit säker på att få föra nylar i Håknäs.

— Vi skulle fira nylar hos granarna med att skjuta smållare och raketer.

Men strax före kl 18 på nyråsfötonen kände hon att det var dags att åka de närmare 5 mil till Umeå BB. Kl 00.35 lördagen den 1 januari 1994 föddes pojken. Han vägde 2 515 gram och var 46 cm lång.

• Som på räls

— Det gick som på räls, helt utan komplikationer, berättar Gunilla Johansson.

På Lycksele BB föddes årets första barn kl 10.20 på nyråsdagen. På Skellefteå BB dröjde det till klockan 13.05 innan den första 94:an gjorde entré.

ANDERS WYNNE

• Ulf Eriksson och Gunilla Johansson, Håknäs, är de lyckliga föräldrarna till länets förstfödde, som är en pojke vägandes 2 515 gram och 46 cm lång. Han föddes på Umeå BB när det nya året var 35 minuter gammalt. På bilden ses också storsyster Emelie.

FOTO: CURT DAHLGREN

Hjalmar Sandström, Nordmaling. På Norrlands universitetssjukhus avled på nyårsdagens morgon förre sporthandlaren Hjalmar Sandström, Nordmaling. Han var 71 år och sörjes närmast av maken Siri samt fyra barn med familjer.

Han var född i Mullsjö och lärde till snickare redan i ungdomsåren och sedermera till kraftverksbyggare. 1959 började han som sporthandlare i Nordmaling, där han snabbt blev en välkänd affärsman. I dag lever företaget vidare genom sonen Bosse som driver företaget under samma namn, Sandströms sport.

Hjalmar Sandström var på sin tid en välkänd sportprofil. Åtskilliga är de medaljer som han förvärvat inom olika sportgrenar där han framför allt tyckte om skidåkning och cykel. Han var en flitig idrottare med många Vasalopp, Sjumilätävlingar och Bäverlopp bakom sig. Under en period var han även ordförande i Nordmalings IF.

4/1 1994

Vår käre
**Jakob
Hjalmar
Sandström**

* 11/5 1922 † 1/1 1994
har lugnt och stilla insomnat,
sörjd och saknad men i ljust
minne bevarad.

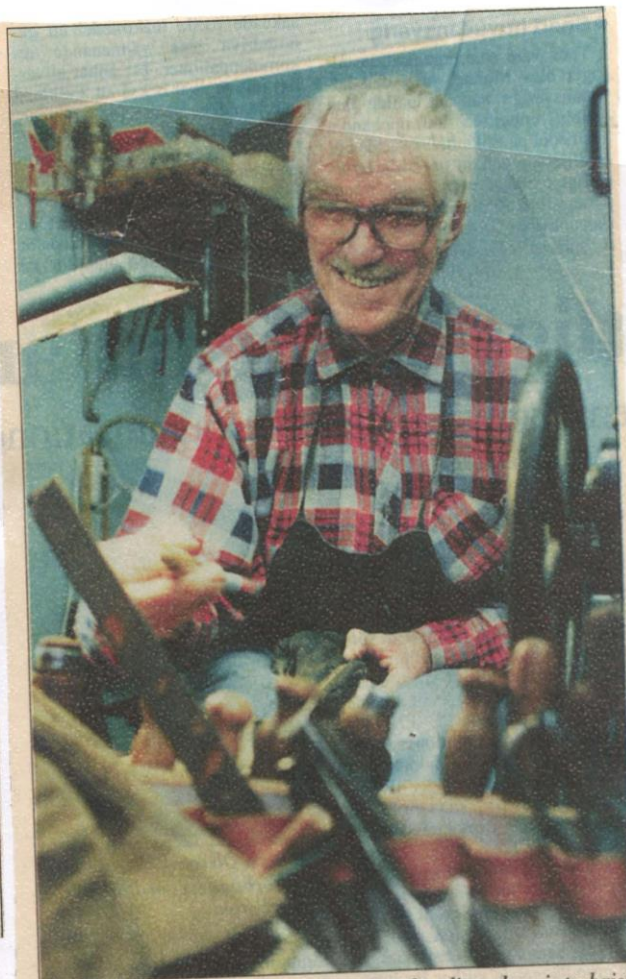
Nordmaling 3 januari 1994

SIRI
Torbjörn och Anette
Fredrik, Pär, Kristian
Ann-Kristin
Erik, Emilie
Bosse
Mikael
Gabrielle
Bengt

Övrig släkt och vänner

*Det kom en dag en stilla vind
och smekte ömt Din trötta kind
Liksom ett ljus som blåses ut
Din levnadsdag har nått sitt slut*

Begravningsgudstjänst sker i Catharinakapellet, Nordmaling, fredag 7 januari kl 12.00. Efter akten inbjudes till minnesstund på Olofsfors Herrgård. O s a sen 6/1 tel 0930-104 66. Tänk på krigens offer via Radiohjälp, pg 19 19 60-5.

● Åke Eriksson, 69, Sunnansjö, Nordmaling, har inte brist på jobb i sitt skomakeri. När tiderna kärvar ökar antalet kunder menar Åke.

FOTO: KRISTINA SAHLÉN

4/1 1994

Skylden som aldrig kom upp

- ☐ Åke Eriksson i Sunnansjö, Nordmaling, gjorde en skylt med texten Skomakare. Men han fick så mycket jobb att den kom aldrig på plats.
- ☐ Han sitter i sin lilla verkstad och halvsular en damsko när VK möter honom.
- ☐ – Fruntimrena sliter skor alldeles förbannat, säger Åke Eriksson och förklarar i nästa andetag att de borde komma tidigare till skomakaren så skulle lagningen gå lättare. DEL 2 SIDAN 17

Vår kära Mor,
Svärmor och Farmor

Emelia Israelsson

* 22/6 1909 † 2/1 1994

har i dag stilla insomnat i tron på sin Frälsare, sörjd och saknad men i ljust minne bevarad.

Nordmaling 4 januari 1994

Rolf och Berit
Elisabet med familj
Syskonen

*För all din kärlek Du oss skänkte
och all Din godhet Du oss gav
Du som alltid, alltid på oss tänkte
Ditt minne tacksamt lever kvar*

Begravningsgudstjänsten äger rum i Catharinakapellet, Nordmaling lördag 8 januari kl 14.00. Efter akten inbjudes till minnesstund i församlingsgården. O s a till begravningsbyrån senast 7 jan, 0930/111 22. I stället för blommor tänk på Nordmalings Baptistförsamling pg 51 85 02-0 eller Cancerfonden pg 68 44 46-8.

En riktig schottis är en fröjd för skomakaren

SUNNANSJÖ (VK)

För några år sedan gjorde han en skylt med texten skomakeri, men det blev så mycket jobb att han hann aldrig sätta upp den.

Åke Eriksson är skomakare, utbildad på den tiden då läderskor var en självklarhet.

Sedan pensionärsdanserna började har halvsulningarna ökat.

En riktig schottis är egentligen en fröjd för en skomakare menar 69-åriga Åke Eriksson i Sunnansjö utanför Nordmaling.

I 25 år jobbade han hos Masonite i Rundvik. Åke körde motorbåt och han uttalar Masonite med en stark betoning på e.

Sedan 1978 har han varit verksam i sitt gamla yrke som skomakare.

Han har humor och det luktar gott av skinn och "smörning" i hans lilla verkstad.

● En frysning

Åke håller på med halvsulning av ett par damskor. Han rycker med en frysning bort klacken som sitter fäst med tre plastgummor. Och han pluggar igen hålen med björk huggen vid åkerrenarna i Sunnansjönäs.

Här ska limmas och spikas ordentligt.

Fruntimrena sliter skor alldeles rent förbannat. Men du kanske inte ska skriva det för då blir dom väl sura. Jag menar att de sliter ner skorna alldeles för mycket innan de går till skomakaren, så är det.

Av och till syr Åke ryggsäckar och det av samma slags läder som finns i gränsestövlar.

Det är egentligen roligare att sy ryggsäckar än att laga skor, men jag kan förstås inte släppa det här med skorna.

● Vill reparera mer

Jag tycker dessutom det verkar som om folk gärna vill reparera skor mer nu än för några år sedan. Det är väl detta att skor är dyra och när tiderna är lite kärevarre så byter de inte lika ofta.

Pensionärerna sliter lite mera skor nu sedan alla pensionärsdanser började.

Några hambor varvade med schottis ger på ski Åke jobb.

Men även i de fallen får halvsulningen bli i någon typ av plastblandning, annars skulle det bli för dyrt.

Ja, läder har ju ingen människa råd med, säger Åke och minns tiden då han utbildade sig till skomakare i Härnösand 1945-47.

Han har två väl använda skärbrädor för att skära till det skinn som behövs i reparationserna. Men mest lovprisar han brädan som utgöts en del av en gammal bilruta.

Kniiven blir inte slö när den går mot den, säger Åke.

Han är född i byn, som räknar 43 hushåll, och som ligger en mil utanför tätorten Nordmaling.

De där kängorna måste jag "hickelsy", säger Åke.

Det är ett par gränsestövlar vars sula lossnat. Att "hickelsy" går till så här visar Åke och tar en finurligt böjd syl med hulling, lite bekråda och så är sömmaden i gång.

En sådan sula håller inte med bara limning, nå då.

● Fason på halvsulan

Bland många prylar står en skärflingsmaskin från Danmark.

Ja, den är till för att få fason på halvsulan, säger Åke.

Hans intresse för det här yrket fick han som liten då han tittade in hos byskomakaren Viktor Bydén.

Det såg så roligt ut att jag bestämde mig. Sedan såg man att det ekonomiskt var lite kärt som skomakare och därför blev det en paus på 25 år hos Masonite.

Men här när man då den så kallade marknaden om man sitter skyltlos i Sunnansjö.

Jo, det finns skoaffär i Nordmaling och där brukar folk lämna in sina bekymmer och så reparerar jag och får dom på god fot igen.

När det är sport på TV, då tar Åke bort laknet från TV-apparaten

och så njuter han. Det är en "last" han har och den vet frugan om.

Lakanet är ett dammskydd. Åke har svart förkläde, rutig skjorta och på väggen hänger gesällbrev och gesällprov.

Han har ungefär 23 meter hem till bostaden och han är en spjuver som älskar att sy ryggsäckar men hatar att klä om mopedyndor som ingen levande människa vet hur de sig ut från början.

Åke Eriksson

Kristina Sahlin

– Här blir det fråga om halvsulning och omklackning, säger Åke Eriksson och tar itu med ett par damskor.

● Gesällbrevet från 1947 hänger på väggen...

● ...och gesällprovet, kängorna, har Åke kvar.

● I Åkes värld handlar det mesta om skor numera. Men innan pensionen hade han 25 år hos Masonite i Rundvik.

Tjuven togs på bar gärning

Juvelaffär utsatt för inbrott

NORDMALING (VK)

Vid ett inbrott i en juvelaffär i centrala Nordmaling tidigt på måndagsmorgonen greps en man i 30-årsåldern på bar gärning.

I den ena handen hade tjuven ett tungt verktyg och i den andra en sopsäck med smycken värda 200 000 kronor.

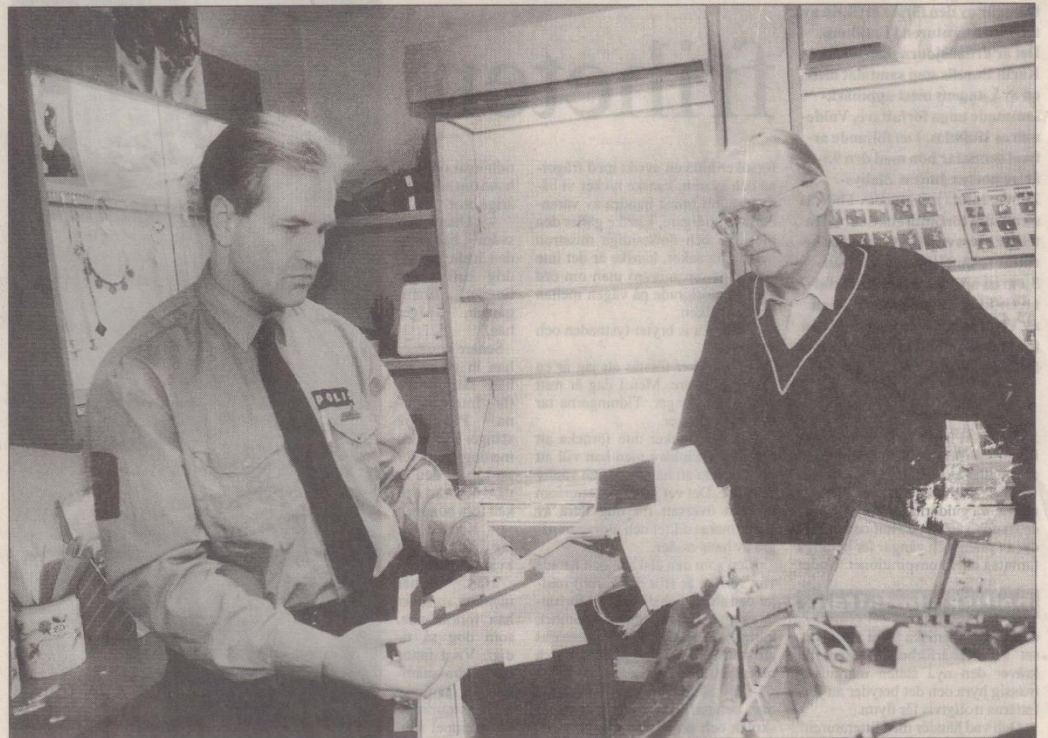
Polisman Anders Wikman är hjälten för dagen i Nordmaling. Rådigt och alert grep han tidigt på måndagsmorgonen den tjuv som brutit sig in i Haeggmans guldsmedsaffär. Arne Österlund, chef för polisen i Nordmaling, är nöjd med insatsen:

– Ett bra jobb. 30-åringen är en känd missbrukare och allmänt sett en "buse". Det var bra att vi kunde ta honom på bar gärning.

Någon minut efter klockan 05.00 på måndagsmorgonen slog tjuven sönder ett av butikens skyltfönster efter att först ha försökt krossa rutan i ytterdörren. Tillhygget var en stor skiftnyckel som han kommit över vid ett inbrott strax innan i LG:s Motor, ett kvarter bort. I och med att skyltfönstret krossades startade även inbrottslarmet som dels larmade genom tjuv och dels informerade larmcentralen i Skellefteå.

● Tjutande larm

Utan att störas av de tjutande sirenerna hoppade mannen in genom det trasiga fönstret. Inne i butiken fortsatte han att slå sönder de låsta glasluckor bakom vilka smyckena var uppskytlade. Trots att merparten av de mest värdefulla smyckena förvarades i det låsta valvet lyckades han ändå rafa åt sig föremål till ett värde av cirka 200 000 kr. Uppskattningsvis befann han sig i lokalen 10–15 minuter och avslutade sedan sitt besök genom att försöka ta sig ut genom bakdörren som även

● Vid ett inbrott i Haeggmans guldsmedsaffär i Nordmaling på måndagen grep polisman Anders Wikman tjuven på bar gärning. Olle Haeggman, ägaren, är mycket nöjd med polisens insats.

FOTO: OWE FREDRIKSSON

leder upp till ägarernas, Olle och Gertrud Haeggman, lägenhet.

● Obehagligt

Även i försöket att ta sig ut genom den låsta bakdörren använde han sig av sitt tillhygge. Den förstärkta dörren stod dock emot utbrytningsförsöket, men det oväsen som uppstod blev uppskakande för paret Haeggman.

– Det var mycket obehagligt, konstaterar Gertrud Haeggman som inte döljer att hon blev rädd. Hen-

nes make, Olle, blev mera arg, men valde av förståeliga skäl ändå att avstå från att själv möta inbrotts-tjuven.

● Fönsterlist

Under de minuter som gick mellan larmet startade och tills dess tjuven lämnade lokalen hann larmcentralen ringa upp Arne Österlund som i sin tur kontaktade Anders Wikman. Wikman som bor något närmare centrum hann precis fram till affären när mannen hoppade ut.

– Jag var helt obehäpnad, men när jag hörde hur han slog med ett tillhygge tog jag själv en avbruten fönsterlist för att ha i beredskap, berättar polisman Wikman.

● Skyddstillsyn

Det hann emellertid aldrig gå till större handgripligheter. När inbrotts-tjuven hoppade ut med skiftnyckeln i ena handen och sopsäcken med smycken i den andra rev Wikman ner honom på marken och kopplade ett grepp. Sekunderna ef-

teråt nådde även Arne Österlund fram till brottsplatsen och tillsammans tog de hand om mannen.

– Jag hoppas att "den här" åtminstone får ett straff, kommenterade Olle Haeggman inbrottet senare på dagen.

– Den som senast slog sönder ett skyltfönster och stal från butiken fick enbart skyddstillsyn eftersom han höll på att återanpassas...

OWE FREDRIKSSON

• Timo Talvisto, konstnär bosatt i Ava, Lögdeå, har fått ett eftertraktat stipendium vid Sveaborg konstnärscentrum i Helsingfors, Finland. FOTO: OWE FREDRIKSSON

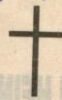
Konstnär får stipendium

NORDMALING: Timo Talvisto, konstnär bosatt i Ava, Lögdeå, har fått ett eftertraktat stipendium. Under tre månader kommer han att kostnadsfritt få vistas på nordiskt konstnärscentrum i Sveaborg, Helsingfors, Finland, med allt vad det innebär.

Sveaborg består av åtta gästateljéer för måleri samt en för skulptur och har ett högt attraktionsvärde bland konstnärer över hela Norden.

Timo Talvisto har studerat konst sedan början på 80-talet men målat sedan långt innan dess. Efter studierna vid Hovesko US målarskola, Göteborg, kom han 1987 till konsthögskolan i Umeå där han studerade fram till 1992. Sin första separatutställning kommer han att ha under hösten 1994, förhoppningsvis med många goda intryck från stipendietiden i Sveaborg.

8/1 1994

Vår kära Mor,
Svärmor, Mormor och Farmor

Siri Elise Käck

* 10/5 1918 † 5/1 1994

har lämnat oss i stor sorg och saknad.

Håknäs 6 januari 1994

Gunnar
Kurt och Sigbritt
Anders och Ulla
Birgitta och Lars
Gösta och Ann
Marianne och Sture
Barnbarn
Barnbarnsbarn

En lilla Mamma vi unnar Dig
så
att Pappa räckt ut handen kan
vi nu förstå
in kamp så lång har varit
du visste och var nöjd
i sista andetag blev för Dig
en fröjd
Att oss minnas de lyckliga dar
då vi alla tillsammans var

Begravningen äger rum i Catharinakapellet, Nordmaling den 14 januari kl 12.00. Därefter inbjuds till minnesstund i församlinggården. O s å till Erixons blomsterhandel. 0930-102 28 näst 12 januari. Tänk på EFS- missionen, pg 623 60-3 eller Lions cancerforskningsfond, pg 260-02 03.

Dödsfall

Siri Käck, Håknäs. På universitetssjukhuset i Umeå avled på onsdagsmorgonen Siri Käck, född Bylund, Håknäs. Maka till framlidne Karl Käck. Hon blev 75 år. Den bortgångna sörjes närmast av sex barn med familjer samt tre syskon. Siri Käck var född och uppvuxen

i Umeå tillsammans med fyra syskon. Redan i unga år kom hon att tjäna hos en morbror i Håknäs, Dalamyran. Där mötte hon kärleken i Kalle, som hon gifte sig med 1939. Makarna fick sju barn varav sex finns i livet.

Siri var mån om hemmet och de sina. Men hennes omtanke räckte även till för människor i hennes närhet och som hon kände behövde henne. Hon vistades ofta ute i skog och mark när det var bärtider och åkerbär var det bär som älskade att plocka.

Sedan ungdomstiden var hon varmt troende och tillhörde Håknäs EFS.

8/1 1994

8/1 1994

Min älskade Maka, vår kära Mor, Mormor, Farmor och Svärmor

Siri Augusta Eriksson

* 25/5 1914 † 5/1 1994

har stilla insomnat i tron på sin frälsare.

Sunnansjö, Nordmaling
7 januari 1994

Sörjs och saknas av oss,
OSKAR
Ingemar och Margareta
Roland och Margareta
Helen och Bo
Barnbarn
Barnbarnssbarn
Övrig släkt och vänner

På vägen hemåt får jag se
Fast blott i tro, min Frälsare
O, Jesus kär jag prisar dig
Att med ditt blod du friköpt mig
Sions toner 387

Jordfästningen äger rum i Chatarinakapellet Nordmaling 14 januari kl 14.00. Därefter inbjuds till minnesstund i Församlinggården. Tänk på EFS missionen pg 623 60-3.

FOTO: OWE FREDRIKSSON

• Olle Haeggman i förödelser i sin sönderslagna juvelerarbutik. Inbrottstjuven, en känd missbrukare från Umeå, slog sönder halva butiken och försökte sticka med smycken för 200 000 kronor. Han greps när han lämnade butiken genom det sönderslagna skyltfönstret.

Guldtjuv gick bärsärk

□ Med smycken för 200 000 kronor i en sopsäck i ena handen och en skiftnyckel i den andra greps en 30-årig umebo på bar gärning vid ett inbrott i Haeggmans guld i Nordmaling tidigt på måndagsmorgonen.

□ Anders Wikman, polisman i Nordmaling sedan några måna-

der, fick larmet via sin chef och hade precis hunnit fram till butiken när tjuven hoppade ut genom det sönderslagna skyltfönstret.

□ Med ett raskt grepp rev Wikman ner tjuven i gatan och kunde hålla honom tills förstärkning nådde fram.

DEL 1 SIDAN 4

14/1 1994

Juveltjuven häktad

NORDMALING: På begäran av chefsåklagare Björn Ericson häktade Umeå tingsrätt i går den 34-åriga man som stal varor för en kvarts miljon kronor från Häggmans guldsmedsaffär i Nordmaling.

Inbrottet rubriceras som grov stöld. Dessutom är 34-åringen misstänkt för att ha gjort en inbrottsstöld i en verkstadslokal i Nordmaling. Åtal ska vara väckt senast 21 januari.

VÄSTERBOTTENS-KURIREN fredag 14 januari 1994

● Gängade?

Besök av spelevink

FÖRSTA BESÖKAREN här på mitt nya revir blev Hilmar Dalsfelt från Nordmaling.

Han hade just fått en rulle film framkallad och kopierad och tittade in för att höra om jag var intresserad. Joodå. Fast det tog en stund, det

ska jag erkänna, innan jag fattade vitsen med bilarna utanför affären...

Beträffande nymålningen på E4 sufflerade Hilmar:

– Världens längsta tangentbord. Det ser man direkt, om man är musiker.

Och musiker, det är precis vad Hilmar Dalsfelt är. Hans orkester kallar sig Dalsfeltarna och förra året hade de i genomsnitt en spelning i veckan. Den 1 februari är det förresten 15 år sedan de började.

Flertalet av Dalsfeltarna är likt kapellmästaren pensionärer:

förste violinisten Rune Boberg, Rundvik,
trumminen Wigert Nilsson, Rundvik,
gitarristen Kjell Eriksson, Nordmaling, och

allroundmusikanten Bert Brännström, Levar, som framför allt trakterar dragspel och saxofon.

Dragspelaren Joel Bäckman, Levar, kör grävmaskin och jobbar åt Henrik Bolinder i Lögdeå. Bolinder spelar också dragspel, dels med Dalsfeltarna, dels i egna gruppen Bolinders.

Pianisten Barbro Jakobsson, Nordmaling, är tandsköterska till professionen.

Dalsfelt själv är främst violinist, men har på senare tid gett sig i kast med saxen, som han tycker är jättekul.

Nu i veckan är Dalsfeltarna i farten på annat vis. Eftersom Hilmar är

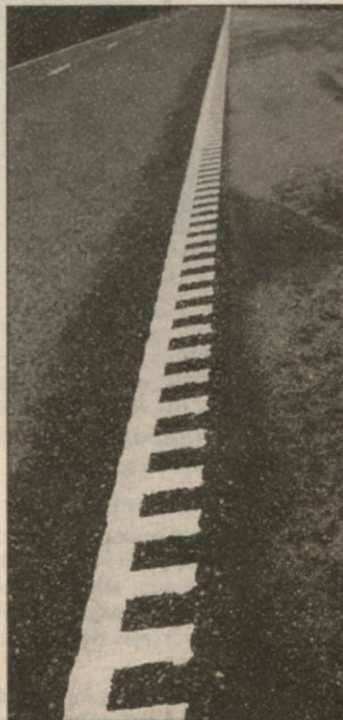

● Hilmar Dalsfelt, Nordmaling.

ansvarig för musikdelen i Nordmalings Musik- och teaterförening, har han kommenderat Operation Dörrförsäljning. Det handlar om att sälja så många som möjligt av de 350 platserna vid Umeå symfoniorkesterns framträdande i Nordmalings kyrka nu på söndag.

Det är första gången symfoniorkestern i sin helhet testar Nordmalings speciella klimat. Med sig har de musik av Wirén, Ebert och Mozart.

BERIT BYLUND

● Spelklart!

• Lodjursstammen tycks öka i södra länsdelen. Under de senaste två vintrarna har allt fler iakttagelser av lodjursdödade rådjur gjorts. Nu senast har Hans-Olov Hörnström, Bredvik, gjort ett fynd mitt inne i byn.

Allt fler lodjur i södra Västerbotten

NORDMALING (VK)

Lodjursstammen i södra länsdelen är sannolikt på uppåtgående. Under de senaste vintrarna har åtskilliga iakttagelser skett som tyder på en växande population.

För en tid sedan noterades dödade rådjur i trakten av Lögdeå med tydliga tecken av lodjur och samma iakttagelser har även skett uppströms Lögde älv i höjd med Hyngelsböle.

Häromveckan gjordes fynd i Vännäs och i helgen träffade Hans-Olov Hörnström, Bredvik, på ett lodjursrivet rådjur mitt inne i byn. Lons karaktäristiska sätt att döda och även i första hand äta de bästa bitarna avslöjar tydligt vem som varit rådjurets baneman.

• Stor hanne

- Av spåren att döma är det en stor hane som varit i farten.
- Avtrycken från tassarna är stora, runda och tyder på en viss kroppst

tyngd, säger Hans-Olov Hörnström.

Även om lodjuren decimerat rådjursstammen känner Hans-Olov Hörnström ingen omedelbar vilja att antalet ska minskas.

– Vi måste acceptera att även lodjur behöver mat, säger han och menar att så länge lodjuren låter bli hans och andras hundar får naturen ha sin gilla gång.

OWE FREDRIKSSON

Min älskade Mamma

Karin Knecht

* 13/6 1922 † 18/1 1994

har fridfullt somnat in en sista gång.

Nordmaling 18 januari 1994

LOVE NEVER DIES

Jenny och Sune

Jessica

Släkt och vänner

Begravningen sker i stillhet.
Tänk på Axlagården
pg 90 06 52-9.

Karin Knecht, Umeå. På Axlagården avled i tisdags Karin Knecht, Umeå. Hon var 71 år och sörjes närmast av dottern Jenny med familj, bosatt i Nordmaling.

Karin var född Samuelsson i Lima, Dalarna, där hon arbetade vid Bergmästarämbetet fram till 1956. Hon gifte sig med företagaren och konstnären Jacques Knecht från Schweiz, dit makarna också flyttade. 1960 föddes parets dotter.

Tio år senare stod hon efter en skilsmässa åter på svensk mark och bosatte sig till en början i Nordmaling och senare i Umeå. 1968 genomgick hon en lyckad bröstcanceroperation som inte medförde något hinder för fortsatt arbete. Fram till pensioneringen var hon anställd som sekreterare vid institutionerna för idéhistoria och vetenskapsteori, Umeå universitet.

Musik och litteratur var hennes stora fritidsintressen. Hon tyckte också mycket om att resa.

50 år onsdag 19 januari Arne Nilsson, Nordmaling.

Efter tekniskt gymnasium har Arne i mer än 25 år tjänat Nordmalings kommun, där han är anställd som fastighetsingenjör vid tekniska avdelningen. På det fackliga området är Arne avdelningschef inom SKTF, Svenska kommunaltjänstemannaförbundet, avd 240. Tidigare var han aktiv för folkpartiet i fritidsnämnden.

Idrotten har också fångat hans intresse, både som aktiv och ledare. På fritiden deltar han i älgjakten som hundförare. I övrigt ägnar han sig gärna åt nätfiske i havet, hus, trädgård och familj.

15/1 1994

Ny "affär" med kommunal borgen

NORDMALING (VK)

En ny "fastighetsaffär" med kommunal borgen är under uppsegling i Nordmaling.

– Ytterligare ett lik i garderoben, kommenterar Ulla-Maj Andersson, blivande kommunalråd i Nordmaling vid en eventuell socialistisk valseger i höst, till synes ovetande om att hon själv deltog i beslutet.

Det gäller kommunal borgen för den privatägda hyresfastigheten i Brattfors, Nordmaling, ägt av ett lokalt fastighetsbolag vars aktieägare i huvudsak består av bybor. Företaget är nära konkurs och begärde i förra veckan förhandlingar med kommunen om en ekonomisk uppgörelse.

Kommunens borgensåtagande uppgår till cirka 1 miljon kronor.

Det var i samband med att VK intervjuade Ulla-Maj Andersson, socialdemokraternas främsta röst i kommunstyrelse och kommunfullmäktige, om partiets nomineringar till valet som borgensåtagandet indirekt kom på tal.

– Vinner vi valet ska vi skapa ordning och reda. Då ska alla lik sopas ut ur garderoberna, lovar hon.

På frågan vad uttrycket syftade på bekräftade Andersson de uppgifter som redan nått VK, men som hittills stått utan kommentar. Uppgifterna om problemen i fastighetsbolaget hade hon fått information om i förra veckan.

– I samband med KIVÖ-borgen frågade jag kommunalrådet om det

fanns ytterligare borgensåtaganden som ännu inte förts fram till diskussion i kommunstyrelsen och fick ett nekande svar.

– Så kommer detta! Det är uppenbart att kommunen riskerar att tvingas infria sitt borgensåtagande i Brattfors. Och kommunstyrelsen har stått oinformerad, hävdade hon.

• Ingen kommentar

VK kontaktade omedelbart kommunkontoret men kunde inte nå Sture Lindgren för en kommentar. Kanslichef Gösta Jonsson bekräftade dock att ett sådant åtagande finns, samt att det avser bostadslånet till SBAB.

– Det togs av en enig kommunstyrelse i april 1991, konstaterade han.

Vem representerade då socialdemokraterna, undrade VK?

Svaret framgår av sammanträdesprotokollet: Ulla-Maj Andersson, Bengt Åberg, Gunnar Viklund samt David Mattsson.

För att återgå till socialdemokraternas nomineringar till ordförandeposterna vid en eventuell kommunal valseger i höst så är de som följer: Ulla-Maj Andersson (kommunalråd samt kommunstyrelsens ordförande), Bengt Åberg (tekniska utskottet), Gunnar Viklund (barn- och utbildningsnämnden), Lasse Eriksson (kommunfullmäktige), Eva Hänninen (socialnämnden), Assar Nilsson (personal- och organisationsutskottet) samt Rune Berglund (nytt namn)(bygg o miljö).

OWE FREDRIKSSON

Dödsfall

Mauritz Lindgren, Nyåker. På besök hos grannar i samhället avled helt hastigt i fredags före träarbetaren Johan Mauritz Lindgren, Nyåker. Han var 83 år och sörjes närmast av maken Magda samt två döttrar med familjer.

Han var född i Nordanbäck och växte upp med åtta syskon. Redan tidigt valde han byggnadsarbetaryrket och med åren blev han en skicklig yrkesman. Under åren har han flitigt anlitats som träarbetare i trakten och många är de fastigheter och hem som förbättrats genom Mauritz Lindgrens försorg. Han arbetade även som slöjdlärare vid skolan.

1938 ingick han äktenskap med barndomskamraten Magda Lindgren, bördig från Nordanbäck, som vid sidan av hemmets skötsel även hon arbetat som slöjdlärare.

Mauritz Lindgren var religiöst engagerad och medlem i Nyåker EFS. Sin fritid ägnade han gärna åt fiske och friluftsliv. I sin ungdom var han även duktig idrottsman och tillhörde de bästa i länet när han 1937 deltog i SM-tävlingar i Örn-sköldsvik.

Han hade glädjen av att få vara pigg och vital till slutet, vilket bland annat bevisas av att han i vinter dagligen med stort nöje körde skoter. Sommartid var hans favoritfordon motorcykel.

VK rät

I lördags publicerades uppgift om umebon Olle Hedlunds 60-årsdag. Födelsedagen infaller dock en månad senare, 23 februari. VK beklagar det besvär som därmed drabbat jubilaren.

Vår älskade

Johan Mauritz Lindgren

* 1/9 1910 † 21/1 1994

Nyåker 24 januari 1994

MAGDA

Ulla och Thure

Margaretha och Lasse

Barnbarn

Barnbarnsbarn

*Ej tårar och sorg kan ge oss igen
Min Make, vår Pappa, vår Svärfar,
vår Morfar och vän
Nu får den vila din hjälpande hand
Vår tröst är de minnen som binder ett
band
Kring tanken av kärlek från stunder
som var
Men på alla Varför vi har inget svar*

Jordfästning i Nyåkers kyrka lörd 29/1 kl 13.00. Därefter inbjudes till minnestund i lilla salen. Tänk på Fonden för hjärt- och kärlsjuka, pg 95 06 13-0.

Pengar och stipendier delades ut av Lions Club i Nordmaling. Fr v
ens Östensson, Olofsfors Bruksmuseum, Linda Wikman, ungdoms-
stipendiat, Ole Rondung, president och prisutdelare, Sven Ström-
berg, ungdomsledare och Nils Sjödin, NIF-handbollen.

Pengar och diplom vid Lionsträff

Sven Strömberg, LN 91, blev årets ungdomsledare och Linda Wikman, Nordmalings Ridklubb, fick ungdomsstipendiet. Utmärkelserna delades ut vid Nordmalings Lions Clubs sammanträde på månglagskvällen på Levar Hotell.

Dessutom gav Lions 4 000 kronor i bidrag till NIF-handbollen för en laserskrivare. Stiftelsen Olofsfors Bruksmuseum fick 7 500 kronor till det kulturum som är under utveckling i den f d Brukshandels lokaler. Tidigare under säsongen har Lions Club gett Friluftsförbundet ett bidrag på 6 000 kronor för verksamheten i Ålidberget.

Linda Wikman, 16 år, från Nordmaling, har ridning som sitt stora intresse. Med egna hästen Windy har hon för första gången i klubbens historia vunnit en medelsvår hoppning. Hon är även ordförande i ridklubbens ungdomssektion.

Lägg därtill att Linda är en jättefin kompis, så förstår alla att klubben gjort ett gott val, fastslog Ole Rondung, president i Nordmalings Lions Club, som delade ut diplom och prischek.

Sven Strömberg, som fick ungdomsledarstipendiet, tränar sedan sju år hockeypojkar tre kvällar i veckan. Dessutom medverkar han givetvis vid matcherna. På somrarna brukar han träna ungdomar från både låg och mellanstadiet.

Han ger sig tid att lyssna på sina ungdomar och deras problem och glädjeämnen och verkar för ett

gott förhållande mellan olika idrottsgrupper i samhället, fastslog Ole Rondung.

Det är värdefullt att Lions på olika sätt stöttar ideell verksamhet, underströk, Nils Sjödin, som tackade för gåvan till NIF-handbollen. Vi, som jobbar ideellt i föreningar, har häcken fullt att få ihop pengar till seriespel och resor. Därför har vi svårt att på det här sättet uppmärksamma goda ledare och talangfulla ungdomar.

Nordmaling behöver kyrkcentrum

IBLAND växer sig en längtan ovanligt stark, som i söndags, när Umeå symfoniorkester gav konsert i Nordmalings kyrka.

Då längtade jag efter ett kyrkcentrum, som Rundvik med flera har. Visst är det fint med en 1400-tals kyrka, men den borde få göras tidssenlig.

Det som gick an under medeltiden är föråldrat i dag.

Visst har vi också en vacker och ändamålsenlig församlingsgård, men den ligger för långt ifrån kyrkan, åtminstone vintertid.

När musikerna före konserten fikade på stående fot i den trånga sakristian utbrast en av dem. "Nu minns jag att jag har spelat förr i den här kyrkan. Det var ju här man

gick in i garderoben, när man skulle på toaletten".

Denna toalett är dessutom bara avsedd för tjänstgörande. Den ordinarie toaletten ligger en bit bakom kyrkan och är besvärlig vintertid för äldre och barnfamiljer.

Vid söndagens konsert blev musikerna i brist på annat, tvungna att använda läktaren för omklädning och persedelförvaring.

Därför stängdes läktaren för publik. Något som gjorde många som hoppats på en bra utsikts- och lyssnarplats besvikna.

Inom kyrkans väggar går ingen förändring att göra, det är de flesta medvetna om. Men ett hål för en dörr på nordsidan borde inte förändra kyrkan nämnvärt, och borde

kunna accepteras av Riksantikvarieämbetet.

En glasad gång till en lokal bakom kyrkan skulle inte på minsta vis ändra exteriören från Kungsvägen.

På tomtplatsen finns också ett litet berg som med litet fantasi skulle kunna bli en unik och konstfull del i ena långväggen.

Visst blir det dyrt, men Nordmalings kyrksamma befolkning är värd det.

Dessutom är rätta tiden att bygga nu, när kyrkan skiljs från staten är det kört.

Låt oss därför gemensamt verka för ett modernt kyrkcentrum, så snart som möjligt.

Hilmar Dalsfelt

LN-91^{25/1} 1994 segrare i Stinsen cup

Det blev till slut LN-91 (Lögdeå/Nordmaling) som tog hem segern för pojkar födda-82, när Stinsen cup i ishockey avgjordes i söndags.

Sju lag hade anmält sig till cupen, som spelades i Vännäs. Det udda antalet gjorde att det hela avgjordes i serieform.

– Ja, MoDo backade ur, därför gjorde vi så här den här gången, förklarade cupgeneralen, Stig Bäckström.

Om Sollefteå skulle klara av att vinna sin avslutande match mot Munksund med mer än tio mål, skulle cupsegern gå söderut. Det var alltså bäddat för spänning i cupavslutningen. Publiken värmdes upp med hejarsor och stämningen höjdes i Essbehallen - hur skulle det gå?

● Årets segrare i Stinsen cup för pojkar födda-82, LN-91. Hockeycupen, den ständigt återkommande, avgjordes efter totalt 21 matcher - spridda fredag-söndag den gångna helgen.

Svaret vet vi redan, med facit i hand, men nog var det spännande när Sollefteå skickade in puck för puck i mitten av den andra och sista perioden. Mål-skörden slutade dock vid fem gjorda mål, och spelarna i

LN-91 kunde utbrista i glädjev-rål från läktarplats.

Vägen till totalsegern gick via vinst mot Burträsk, Sollefteå, Munksund, Kovland och Vännäs. Björklöven, som slutade på en fjärdeplats totalt, var

det enda laget som lyckades rubba LN-91, genom en seger med 1-0 på lördagen (cupen spelades fredag-söndag).

TEXT OCH FOTO:
PETER LINDSTRÖM

25/1 1994

● En entusiastisk hemmapublik, något som de flesta lag önskar sig. Dock inte LN 91, i Nordmaling har hejaklacken tystats. Bilden föreställer AIK:s beryktade "Black army". FOTO: CURT DAHLGREN

LN 91 får nöja sig med stöd på bortaplan

Censurerad hejaklack i Nordmaling

När division III-laget LN 91 i lördags spelade bortamatch mot Malå följde en busslass supportrar med. Supportrar som hejar fram sina favoriter på ett sätt som aldrig gjorts i Malå tidigare.

Annat är det när LN 91 spelar hemma i Norrskenshallen, "då är det tyst som i ett gravkapell", enligt lagledaren Roger Johansson.

Anledningen är att styrelsen hotat portförbjuda klacken som man tycker uppträtt skrämt och ovärdat.

Låt oss börja med lördagens match i Malå ishall. En match som LN 91 vann med hela 10-3 till de tillresta supportrarnas stora glädje. Enligt tidningen Norra Västerbottens reporter var LN 91:s hejaklack inte tyst en enda sekund. Med trummor, trumpet, sång och hejåramsor manade de på sina spelare.

Jag vet inte om det var supporterstödet som orsakade att vi vann, uppgav Johansson för NV men vi har aldrig spelat så här tidigare.

Frånsett något "domardjävul" så uppförde sig också klacken enligt tidningsreportern mycket bra.

En hemmasupporter konstaterade också att han gärna såg LN 91:s supportrar som gäster i Malå fler gånger.

● Upprört om beslutet

Det var första gången den här säsongen LN 91 hade något supporterstöd att tala om. Sedan förra våren hejar man inte på hemmamatcherna.

Det har varit livat om beslutet hemma i Nordmaling sa Roger Johansson vidare till Norra Västerbotten. Jag vet inte om det är riktigt rätt att förbjuda dem.

Det sista uttalandet får dock LN 91:s ordförande Stig Strömberg att reagera. Han menar att det sannerligen inte utfärdats några förbud för egna supportrar i Norrskenshallen.

Däremot har vi talat med vissa av dem om att de inte är välkomna om de skulle fortsätta som förr, medger Stig Strömberg. Vi fick klagomål både från egna ledare och från motståndarlagen.

Styrelsen har gjort en höna, ja

ett helt hönshus, av en fjäder, säger Krister Samuelsson, en av de supportrar som enligt egen utsago hotas bli portförbjuda i vår.

Krister Samuelsson och de övriga i klacken anser inte att de uppträtt stökigt. De har hejat och levt om som vilken hejaklack som helst menar de.

● Förebilder

Fast där håller Stig Strömberg inte med.

Varje hemmaförening är ansvarig för matcharrangemangen, påpekar han. Det innefattar också publiken. Vi, vi var eniga i styrelsen, tycker inte om supportrar som skriker gläpord till motståndare och domare, tycker inte om supportrar som är onyktra. Det är inte de förebilder vi vill visa våra unga.

Krister Samuelsson håller med om att några i hejaklacken varit påverkade under vissa matcher förra säsongen.

Fast det dracks aldrig i hallen, tillägger han och det har också talats om att vi skulle få blåsa ballong innan vi skulle släppas in.

Det sistnämnda uttalandet är dock

inget Stig Strömberg menar är sant. Han understryker också än en gång att inga supportrar är portförbjuda.

Kanske inte men hotet om att vi skulle bli det har tystat oss, menar Krister Gustavsson. Vi vill ju trots allt inte missa matcherna, vill de att vi inte ska skriva så tvingas vi naturligtvis vara tysta.

● "Hemskt med censur"

Stig Strömberg påpekar också att alla är välkomna att heja på hemmamatcherna.

Men vi vill att det ska hejas på ett positivt sätt, understryker han. Det får inte vara i form av gläpord till motståndarna eller domarna.

Något som får Krister Samuelsson att konstatera:

Det är hemskt att vi ska vara censurerade. Tydligt får vi åka med på bortamatcherna för att få heja.

Hur det blir i fortsättningen återstår att se. Just nu är det tyst som i hallen i Norrskenshallen. Ute på samhället i Nordmaling går diskussionens vågor däremot höga.

GUNNAR JOHNSON

Paul Forsgren, Torrböle. I sitt hem avled helt plötsligt i tisdags hemmansägaren och träsnidaren Paul Forsgren, Torrböle, Nordmaling. Han var 76 år och sörjes närmast av maken Elsa, fyra barn, sonhustrur, mågar, barnbarn samt syskon.

Han var född i Örträsk och växte upp i Överboda, Umeå församling. Sedan 1945 var han gift med Elsa Eriksson, Torrböle.

Paul Forsgren var allmänt betraktad som en principfast person med stort kunnande inom många områden. Han har också gjort sig känd som en mycket duktig träsnidare och kallades emellanåt för Paul Snidare. Han deltog även på ett flertal mässor både i Sverige och Finland och finns representerad i Hans Majestät Konungens samling respektive hos tidigare landshövdingen i Västerbotten, Sven Johansson. Dessutom finns hans verk på såväl Västerbottens museum som på Västerbottens regemente med flera offentliga och privata samlingar.

Paul Forsgren deltog i Finska vinterkriget 1939-40 som frivillig sergeant i 4:e jägarkompaniet under ledning av den beryktade löjtnant Anders Grafström i Svenska frivilligkåren. För sina insatser under kriget fick han bland annat fältmarskalk Mannerheims krigsminnesmedalj.

28/1 1994

28/1 1994

26/1 1994 90 år

Nittio år torsdag 27 januari Hilmer Fjellner, Strömsör, Håknäs.

Hilmer är född i Norra Fjällnäs, Tärna, och flyttade till Strömsör 1969. Där har han arbetat i jordbruket och sedan med tillverkning av lastpallar fram till 1991 när snickeriet upphörde.

Jubilaren är pigg och vital för sin ålder.

26/1 1994

● Ett vackert altarskåp från 1480-talet då svenska kyrkan ännu tillhörde den katolska. Men var finns helgonfigurerna, undrar K-G Wilhelmsson, kyrkomuseet i Nordmaling.

FOTO: OWE FREDRIKSSON

Helgonfigurer sökes

NORDMALING (VK)

– Finns de 500 år gamla förgyllda träfigurerna av helgonen kvar?

– 50–70 cm höga och föreställande Jesu moder Maria, Maria från Magdala, evangelisten Johannes och hans namne, döparen, samt ytterligare sju helgon.

Det undrar Karl-Gustav Wilhelmsson, Nordmalings kyrkomuseum, i ett allmänt upprop. Altartavlan från 1480-talet är sedan 1992 återbördad till Nordmaling men var de elva förgyllda träfigurerna finns är ännu obekant.

– Mycket troligt är att de är borta för alltid, men en efterlysning är väl värd ett försök, konstaterar K-G Wilhelmsson när han visar det dyrbara altarskåpet med de saknade helgonen.

Enligt de efterforskningar som skett är altarskåpet från den tid när svenska kyrkan ännu var ansluten till den katolska och den tidsperiod som anges är från 1480 och fram till slutet av 1740-talet.

– Sannolikt är skåpet tillverkat i Lybeck, Tyskland, och ersattes av de tre konstverk som inköptes 1750 och som fortfarande finns kvar i koret, berättar Wilhelmsson.

● Höljt i dunkel

Vad som sedan hände med altarskåpet är höljt i dunkel. Det kan dock bekräftas från en inventering av kyrkan 1928 att det förvarades i klockstapeln som byggdes 1767–68. Därför kan det inte uteslutas att det dessförinnan hade förvarats i gamla klockstapeln sedan det ratades i slutet på 1740-talet. Sedan 1955 och fram till våren 1992 förvarades det vid Statens historiska

museum, Stockholm, då det återbördades på begäran av museikommittén.

– En önskedröm är nu att hitta åtminstone någon av de förgyllda träfigurerna som fanns i skåpet, konstaterar K-G Wilhelmsson.

Vart de tagit vägen är helt obekant. De kan naturligtvis var hel förstörda, borta för alltid, men de kan förhoppningsvis även finnas något hem, i en undagömd vrå på någon vind eller i en källare.

Enligt gamla uppgifter belönade kyrkans trojänare och framstående församlingsbor med gåvor från kyrkan. Kanske var en helgonfigur en sådan gåva? Eller kanske skinkrarades de i samband med någon kyrkan auktioner?

– Det vore fantastiskt om bara en enda kunde komma tillrätta.

OWE FREDRIKSSON

Minst 80 bosnier till Nordmaling

NORDMALING (VK)
Nordmalings kommun kommer att ta emot minst 80 bosnier under 1994. Det kan även bli fråga om 100 eller 120 personer, beroende på behovet av platser.

Det är resultatet av kommunfullmäktiges beslut att förlänga flyktmottagandet med Statens invandrarverk, SIV.

Enligt uppgörelsen gäller mottagandet enligt den lägsta nivån, alltså 80 personer. Om behovet blir större har SIV förbundit sig att samråda med kommunen två månader i förväg. För 1995 och efterföljande år fastställs mottagandets omfattning efter överenskommande mellan kommunen och staten.

För socialnämnden innebär den ökade tillströmningen av flyktingar att det uppstår ett ökat behov av personal. Vid senaste sammanträdet beslöt nämnden att utöka både socialsekreterare- och kanslistjänsten till vardera en heltid. Om ytterligare personalresurser krävs ska dessa köpas.

• Egna lägenheter

Den grupp av bosnienflyktingar som kommer till Nordmaling

med anledning av det utökade avtalet kommer alla att flytta in i egna lägenheter. De ska således inte förväxlas med den förläggningssamheten som förekommer för asylsökande bosnier. Förläggningssamheten kommer planerligt att avvecklas vid utgången av månaden maj i år.

Invandrarverkets utflyttning från kvarteret Draken innebär samtidigt att den kommunala bostadsstiftelsen Nordmalinghus tappar de flesta av dagens hyresgäster. Politikerna har med stor säkerhet sett den utökade och förlängda flyktmottagningen som en möjlighet att få hyresgäster i det annars mycket olönsamma fastighetsbeståndet.

• "Inget ansvar"

Något likhetstecken mellan ökad mottagning och inflyttning i kvarteret Draken ser däremot inte Kerstin Richter, chef för kommunens mottagning.

– Vårt intresse stannar vid att finna lämpliga lägenheter. Något ansvar för att fylla stiftelsens fastigheter har vi inte, säger hon.

Genom nya avtalet med SIV får kommunen ett extra ekonomiskt tillskott som uppgår till 25 000 kronor per individ utöver den sedvanliga ersättningen.

OWE FREDRIKSSON

Nordmalings kommun Överklagar beslut om fiskeförbund

NORDMALING (VK)
Nordmalings kommun överklagar fiskeriverkets beslut att stoppa det traditionsrika och närmast bykulturella sikfisket med nät i Öre älv samt Lögde älv. Enligt verkets nya bestämmelser är detta nu ett förbjudet fiske.

Samtidigt överklagar kommunen även en annan bestämmelse. I Nordmaling med flera kommuner är mynningsfisket efter lax och öring förbjudet under en period under dels våren och dels hösten. Den bestämmelsen finns dock inte för exempelvis Höga kusten, vilket Nordmaling motsätter sig. Fisken behöver dessa fredningsperioder, menar politikerna.

Det var vid kommunstyrelsens sammanträde på onsdagen som beslutet togs. Fiskeriverket utarbetade hösten 1993 ett förslag till nya föreskrifter för fisket efter lax och öring. När förslaget redovisades yttrade sig Nordmalings kommun över de negativa konsekvenser det skulle innebära att lägga en områdesgräns mitt i Nordma-

lingsfjärden som innebar olika fiskebestämmelser beroende på vilken sida av gränsen fiskaren befann sig. Detta hörsammades av fiskeriverket, som i de nya bestämmelserna som redan trätt i kraft lagt skiljelinjen vid södra kommungränsen, tillika länsgräns mot Västernorrland.

• Ändå inte nöjda

Nordmalings kommunpolitiker är ändå inte nöjda med alla nya bestämmelser. Vid sammanträdet beslutades att överklaga till jordbruksverket och begära upphävande av beslutet om förbudet och medge dispens för sikfiske i de nedre delarna av Lögde älv och Öre älv. Kommunstyrelsen beslutade även att överklaga bestämmelsen att mynningsfisket vid åar och älvar längs Höga kusten tillåts under hela året. I bland annat kommunens egna vattendrag är fredande under vardera en period under vår och höst en självklarhet och en allmän uppfattning är att lax och öring behöver detta andrum samt att det ska omfatta alla större vattendrag.

OWE FREDRIKSSON

Fängelset för juvelthuv

Tingsrätten dömd i går juvelthuv i Nordmaling till nio månaders fängelse. Dessutom drogs en tidigare villkorligt frigivning in, vilket ger mannen ytterligare fem månaders fängelse.

Mannen, som är i 30-årsaldern, dömdes dessutom för narkotikabrott och till att betala ut sammanlagt 50 000 kronor i skadestånd till

guldsmidsaffären och ett försäkringsbolag för skadegörelsen.

Det var måndagsmorgonen den 10 januari som juvelthuv slog sönder ett butiksfönster i Haeggmans affär i Nordmaling. Samtidigt gick butikslarmet och 30-åringen kunde gripas på bar gärning av en för tillfället arbetsfri polisman.

Juvelthuv gjorde inga invändningar mot åklagarens beskrivning av inbrottet i guldsmidsaffären utan erkände gärningen till fullo.

Han var dessutom åtalad för ett inbrott i en annan affär kort innan inbrottet i Haeggmans. Detta brott varken erkände eller förnekade han. Han hade svårt att minnas förklara de han för sittande rätt.

30-åringen, som tidigare brukat narkotika, hade återfallit i missbruket. För innehav av knark dömdes juvelthuv också. Tingsrätten beslöt att kvarhålla mannen i häkte tills domen vinner laga kraft.

ROLAND TIDSTRÖM

Ovanligt bra erbjudande

NORDMALING (VK)

Nordmalings kommun står sedan årsskiftet utan socialchef.

Den förre socialchefen, Nils Axelsson, lämnade på grund av ohälsa sin tjänst vid årsskiftet. Detta sedan han erbjudits förlängd tjänstledighet i 2 år och fått ett löfte om att med bibehållen lön senare få återkomma till kommunen.

– Ett specialfall och inte prejudicerande, menar Jan Granlund, m, socialnämndens ordförande, som ändå medger att erbjudandet är ovanligt.

Genom de villkor som Nordmalings kommun erbjudit Nils Axelsson så bekräftas tidigare påståenden om att kommunen som arbetsgivare tar väl hand om sina avdelningschefer. Två års tjänstledighet är mer

än dubbelt så lång tid som en anställd normalt kan begära. Att dessutom få återkomma till en annan tjänst och vara säker på en lön motsvarande den han lämnar (omkring 250 000 kr per år) är enligt vad VK erfar helt nytt.

● Fallskär?

Riskerar då inte att kommunen att uppgörelsen med Nils Axelsson blir prejudicerande och även kan tolkas som en "fallskär" för chefer?

– Jag kan förstå om överenskommelsen ifrågasätts. Den är ovanlig, men jag betraktar den inte som prejudicerande, säger Jan Granlund, socialnämndens ordförande.

På VK:s fråga om avtalet egentligen är ett sätt av kommunen att "köpa ut" Nils Axelsson, nekar Granlund. Orsaken är Axelssons ohälsa, säger han.

– Vi erbjuder Axelsson att prova ett annat jobb under två år men

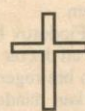
jag finner det knappast troligt att han återkommer, säger Jan Granlund.

● "Viktiga uppdrag"

– Skulle det mot förmodan ske är jag övertygad om att vi har viktiga utredningsuppdrag där vi kan dra nytta av hans kunskande.

Under måndagen gick ansökningstiden för socialchefstjänsten ut. Femton har sökt: Kerstin Richter, Nordmaling, Ingrid Pihlblad-Bäcklund, Nordmaling, Roland Lindgren, Nordmaling, Arne Jons-son, Umeå, Bo Basun, Röbbäck, Erling Lindgren, Blattnicksele, Janne Nilsson, Umeå, Eva Huss, Umeå, Kersti Godhe, Vännäs, Edmund Nydahl, Rönninge, Kurt Lindh, Vadstena, Allan Fahlén, Arnäsfall, Jan-Anders Johansson, Kisa, Kenneth Sundberg, Fors, Stefan Nilsson, Linköping.

OWE FREDRIKSSON

Min älskade Make,
vår käre Far, Svärfar,
Morfar och Farfar

**Ernst Erik
Paul
Forsgren**

* 18/3 1917 † 25/1 1994

har hastigt lämnat oss i
outsäglig sorg och saknad, men
i ljus och tacksamt minne
bevarad.

Torrbole 25 januari 1994

ELSA

**Sören och Rose-Marie
Lilian och Lennart**

Margith

Brandt och Britt-Marie
Barnbarn

Syskon, släkt och vänner

*Så kom en vinterdag den stilla
vind*

*Och smekte ömt Din trötta kind
Liksom ett ljus som blåstes ut
Din levnadsdag har nått sitt
slut*

Begravningsgudstjänsten äger
rum i Catharinakapellet lördag
5 februari kl 12.00. Därefter in-
bjudes till minnesstund i För-
samlingsgården. O s a senast 2
februari till begr.byran tel 090-
14 20 80. Tänk på Fonden för
hjärt- och kärlsjuka pg
95 06 13-0.

● – Konkurrenten mellan behandlingshemmen inom narkomanvården är hälsosam och har gett samma kvalitet till lägre kostnader, säger Kristina Djerf Dahlman, upphandlare för Storstockholms innerstad. Häromdagen tecknade hon ett ramavtal med Per Davidsson, stiftelsen Jordbiten, Bredvik.

Hälsosam konkurrens ger billig behandling

Men färre narkomaner får specialistvård

BREDVIK (VK)

Lycksökarna inom narkomanvården är på väg att sållas bort. Kommunernas ansträngda ekonomier har skapat en hälsosam konkurrens med sänkta behandlingstkostnader men bestående krav på kvalitet.

Men följeffekten är också att färre narkomaner får specialistvård på behandlingshem och allt fler får nöja sig med kommunernas egen "öppenvård".

Det konstaterar Kristina Djerf Dahlman, socialinspektör och ansvarig för värdköp inom Distrikt 1 i centrala Stockholm. Häromdagen besökte hon Stiftelsen Jordbiten, Bredvik, Nordmaling, för att teckna ett ramavtal om vård av narkomaner på behandlingshemmet. Jordbiten är en av två metadonspecialiserade behandlingshem i landet och anses besitta en hög kompetens i jämförelse med många andra.

– Vår målsättning är att försöka teckna avtal med behandlingshem

inom en radie av 30-talet mil från Storstockholm. Det är Jordbitens närmast unika kompetens som skapar det här undantaget, säger Kristina Djerf Dahlman.

● Konkurer

I Sverige beräknas i dag finnas efterfrågan på vårdplatser för cirka 4 000–5 000 missbrukare. Utbudet är samtidigt nära nog det dubbla, cirka 8 000, vilket skapar en tuff konkurrens mellan institutionerna som redan resulterat i många konkurser. Kristina Djerf Dahlman sticker ändå inte under stolen med att prislappen ofta är det första som jämförs. Missbruksvård handlar i dag i mycket stor utsträckning om kostnader och enbart det distrikt hon representerar har en årsbudget på 15–20 miljoner. För Storstockholms 21 distrikt innebär det årligen 300–400 miljoner.

● Gått samman

För att inte själva bidra till att priserna trissas upp har elva av Stockholms 21 distrikt gått samman i upphandlingen och begärt in anbud från intresserade vård-

hem. Totalt kommer 35 vårdinstitutioner att kontrakteras varav Jordbiten är ett.

– Kontrakterad vård är värdefull för båda parter. Dels lär beställaren känna oss som vårdar och dels är vi garanterade ett visst antal patienter, menar Per Davidsson, stiftelsen Jordbiten.

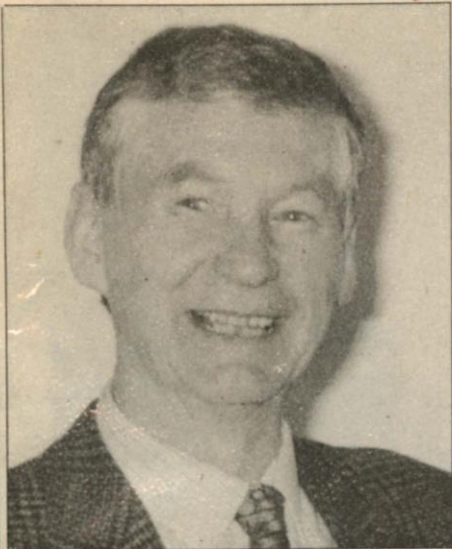
● Ovanlig behandling

Fortfarande är behandling enbart med metadon relativt ovanlig. Utöver Jordbiten i Bredvik är det endast Sönnerslöv, Kristianstad, som specialiserat sig. Metadonets egenskap uppfattas samtidigt som överlägsen när det gäller behandling av så kallade tunga heroinister. Av den anledningen har kommunerna i sin öppenvård som ett komplement börjat behandla även mindre nedgångna missbrukare med metadon.

– Samtidigt dröjer kommunerna i dag allt längre innan de skickar en narkoman på behandlingshem. I stället försöker man klara behandlingen i egen regi, konstaterar Kristina Djerf Dahlman.

OWE FREDRIKSSON

Han vet hur det är att möta en rånare

31// 1994

• Stig Liljeblad har trappat ned på yrkesverksamheten inför 60-årsdagen.

□ Bankdirektör Stig Liljeblad i Nordmaling är en av dem som kan berätta om hur det känns att bli utsatt för ett rånförsök. Det var i slutet på september 1991 som en psykiskt labil person försökte råna Handelsbanken i Nordmaling.

Sedan en tid tillbaka har Liljeblad lämnat sin banktjänst och arbetar nu som konsult.

I morgon, tisdag, fyller han 60 år och det är i samband med det som han velat trappa ned på yrkesverksamheten.

– Jag tar nu uppdrag av olika slag, t ex fastighetsaffärer, bouppteckningar och deklARATIONER, säger han.

• Inga men

Ingen av dem som var med om rånförsöket behövde gå i någon terapi utan alla har klarat av det själva.

– Vi pratade tillsammans om händelsen, säger Stig Liljeblad.

Förre chefen för Handelsbankens kontor kan se tillbaka på 40 år i företagets tjänst, i Nordmaling blev det 20 år. I slutet av 1993 lämnade han sin anställning.

Han är född i Ronneby, men växte upp i Dalarna. I Västerås började han på ett bankkontor och under den tiden träffade han också sin blivande fru, Irene, som sedan makarna byggde eget hus 1976, driver en damfrisering i Nordmaling.

Stig Liljeblad ser med glädje på all den vita nederbörd som nu faller.

– Jag blev skidfrälst när jag kom till Nordmaling, säger han. Det var på 70-talet under Stenmarksepoken och jag började åka slalom. Men mest har det blivit längdåkning.

I Friluftsrådgivandets avdelning har han varit kassör och ordförande under ett flertal år. Lionsmedlem har han varit ända sedan den tid han arbetade i Lycksele och han har även haft uppdrag på distriktsplanet. 101 Polar heter det norra och största distriktet i Sverige. Inom bankmannaförbundet var han också tidigare aktiv.

• Firar hemma

Födelsedagen planerar han att fira i hemmets lugna vrå.

– Det kommer några släktingar från södra Sverige.

Hemma är också dottern, som arbetar i Stockholm, och sonen som studerar i Piteå.

YNGVE MUNTHE